

Domov>Sodni postopki>Videokonference>Priročnik

Priročnik

V tem priročniku je opisana uporaba videokonferenčne opreme pri čezmejnih sodnih postopkih v Evropski uniji. Obravnavani so organizacijski, tehnični in pravni vidiki uporabe videokonferenčne tehnologije. Nadalje je v priročniku analizirana uporaba opreme v sodnih dvoranh in sobah za zaslišanje ter uporaba prenosne opreme. Navodila veljajo za primere, ko se videokonferenca uporablja za kateri koli del sodnega postopka, zlasti za pridobivanje dokazov z oddaljenih lokacij v drugih državah članicah EU.

Priročnik o uporabi videokonferenc v čezmejnih sodnih postopkih (PDF)

KAZALO

1. ČEZMEJNE VIDEOKONFERENCE V EU

1.1. Vsebina in ozadje

1.2. Pregled pravnega okvira v Evropski uniji

2. PRAKTIČNI VIKIDI VIDEOKONFERENC

2.1. Priprava

2.2. Zahteva

2.3. Potrebne priprave

2.4. Tolmačenje

2.5. Zaslišanje

2.6. Zapisnik zaslišanja

3. TEHNIČNI VIDIKI

3.1. Pojasnitev tehničnih vidikov

3.2. Splošni dogovori in načela o kakovosti

3.2.1. Videokonferenčna oprema - Slika

3.2.2. Videokonferenčna oprema - Zvok

3.3. Upravljanje videokonferenčne opreme

3.3.1. Posnetki in uporaba dokumentov

3.3.2. Večtočkovne povezave in premostitev

PRILOGE

4. Priloga I – podrobnejša razlaga pravnega okvira za uporabo videokonferenc v čezmejnih sodnih postopkih

4.1. Pravni okvir v kazenskih zadevah

4.2. Pravni okvir v civilnih in gospodarskih zadevah

5. Priloga II – Tehnični standardi

6. Priloga III – KLJUČNI KORAKI ZA UPORABO VIDEOKONFERENCE V ČEZMEJNIH POSTOPKIH

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

ČEZMEJNE VIDEOKONFERENCE V EU

1.1. Vsebina in ozadje

1. V tem priročniku je opisana uporaba videokonferenčne opreme pri čezmejnih sodnih postopkih v Evropski uniji. Obravnavani so organizacijski, tehnični in pravni vidiki uporabe videokonferenčne tehnologije. Nadalje je v priročniku analizirana uporaba opreme v sodnih dvoranh in sobah za zaslišanje ter uporaba prenosne opreme. Navodila veljajo za primere, ko se videokonferenca uporablja za kateri koli del sodnega postopka, zlasti za pridobivanje dokazov z oddaljenih lokacij v drugih državah članicah EU.

2. Ta priročnik vsebuje nasvete in navodila za pravne strokovnjake, sodne uradnike in tehnično osebje. V njem so obravnavani praktični vidiki uporabe videokonferenčne opreme, ki so posebej zanimivi za pravne strokovnjake in osebje sodišča; nadalje so v njem preučeni tehnični vidiki, ki so še zlasti zanimivi za tehnično osebje. V prilogi k temu priročniku so navedene podrobnosti o pravnem okviru za čezmejno uporabo videokonferenc v kazenskih, civilnih in gospodarskih zadevah. V ostalih prilogah so orisani tehnični standardi, ki jih je treba upoštevati, povzeti pa so tudi ključni koraki v postopkih za uporabo videokonferenc v čezmejnih sodnih postopkih. Namen tega dokumenta je pomagati uporabnikom z nasveti in navodili. Ne nadomešča podrobnih navodil za delovanje niti podrobnih navodil za uporabo.

3. Ta dokument je osredotočen predvsem na uporabo videokonferenc v sodnih postopkih na kazenskih, civilnih in gospodarskih sodiščih, četudi veliko tehničnih vidikov uporabe videokonferenc bolj splošno velja za uporabo znotraj širše pravne srenje. Zaslišanje prič in izvedencev ne poteka vedno na sodiščih; lahko se vzpostavi videokonferenčna povezava med sodišči in drugimi lokacijami, kot so diplomatska in konzularna predstavništva, zapori, bolnišnice in azilni domovi. V takšni obliki je ta dokument lahko podlaga za uporabo videokonferenc pri drugih postopkih.

4. Navadno sta pri čezmejnih civilnih postopkih možni dve situaciji, v katerih so lahko priče in izvedenci zaslišani prek videokonference:

posredno pridobivanje dokazov, pri katerem zaslišanje npr. priče vodi sodišče v zaproseni državi (pod določenimi pogoji ob sodelovanju predstavnikov sodišča, ki zahteva videokonferenco);

neposredno pridobivanje dokazov, pri katerem sodišče, ki zahteva videokonferenco, zasliši pričo v drugi državi članici neposredno prek videokonference.

5. Pri kazenski preiskavi v okviru predhodnega postopka se preiskovalni sodnik ali tožilec lahko odloči dokaze od ogrožene priče oziroma priče ali izvedenca, ki živi v tujini, pridobiti prek videokonference ali z drugim ustreznim sredstvom oddaljene avdiovizualne komunikacije na podlagi privolitve priče, če slednja ne more ali ne želi biti osebno navzoča na sojenju.

6. Razpoložljivost sodnih izvedencev je eden od možnih razlogov za zamude tako v civilnih (npr. izvedenci za medicino in psihologi v zadevah o skrbništvu nad otroci ali skrbi za otroke) kot tudi kazenskih zadevah (npr. forenzični ali računalniški izvedenci). Z uporabo videokonferenčne opreme se bo izboljšala prilagodljivost sodišč v smislu časa in načina pridobivanja dokazov od sodnih izvedencev iz drugih držav članic. Pri zaslišanju sodnih izvedencev je priporočljivo navezati stik z izvedencem pred zaslišanjem, da se preveri, kakšna tehnična oprema bo morda potrebna med zaslišanjem.

7. Pri ranljivih ali ustrahovanih pričah se lahko z uporabo videokonference zmanjšata stres in nelagodje, ki bi ga lahko povzročila neprijetna pot na tuje sodišče. Pri pričanju pred katerim koli tujim sodiščem je ločena soba za zaslišanje morda bolj praktična rešitev kot zaslišanje v sodni dvorani.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

ČEZMEJNE VIDEOKONFERENCE V EU

1.2. Pregled pravnega okvira v Evropski uniji

8. Zahtevke v zvezi s kazenskimi zadevami ponavadi urejata nacionalna zakonodaja in Konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije z dne 29. maja 2000 (v nadaljnjem besedilu: Konvencija MPP 2000).

9. Zahtevki so lahko predloženi tudi v civilnih zadevah na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1206/2001 z dne 28. maja 2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: uredba o pridobivanju dokazov iz leta 2001).

10. Standardni obrazci in informacije o postopkih so na voljo tudi na spletnih mestih Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah ([evropski pravosodni atlas](#)) in [Evropske pravosodne mreže v kazenskih zadevah](#).

11. Nadalje je uporaba videokonferenc v okviru EU obravnavana v Direktivi Sveta 2004/80/ES z dne 29. aprila 2004 o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj. V skladu s členom 9(1)(a) direktive se prosilca lahko zasliši prek videokonference. Poleg tega je v členu 9(1) Uredbe (ES) št. 861/2007 z dne 11. julija 2007 o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti predvidena možnost izvajanja dokazov z videokonferenco, če so na voljo tehnična sredstva. V Direktivi 2008/52/ES z dne 21. maja 2008 o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah je poudarjeno, da ta na noben način ne bi smela preprečevati uporabe sodobnih komunikacijskih tehnologij v postopku mediacije.

12. V večini držav članic EU se ti instrumenti že uporabljajo (pri čemer so nekatere države članice izrazile pridržke, zlasti glede zasliševanja obtožencev prek videokonference).

Priprava na videokonferenco je drugačna pri civilnih in gospodarskih zadevah kot pri kazenskih postopkih. Potrebni ukrepi za zaslišanje prek videokonference in različne priprave so navedeni v preglednici iz Priloge III.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

PRAKTIČNI VIKIDI VIDEOKONFERENC

2.1. Priprava

13. V čezmejnih sodnih postopkih naj bi bilo zaslišanje prek videokonference čim bolj podobno običajni praksi sodišč pri pridobivanju dokazov med javno obravnavo. Razlike med čezmejnimi in nacionalnimi sodnimi postopki so razmeroma majhne. Za pripravo čezmejnega zaslišanja prek videokonference je treba sprejeti določene formalne ukrepe.

14. Pri civilnih in gospodarskih zadevah se zahteva v zvezi s pridobivanjem dokazov prek videokonference vložiti na standardnih obrazcih. Ti obrazci so na voljo na spletni strani evropskega pravosodnega atlasa Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah.

15. Pri kazenskih zadevah ni obvezna uporaba posebnih obrazcev oziroma spremnih dopisov za zahteve. Evropska pravosodna mreža za kazenske zadeve je pripravila spremenljivi dopis za zaprosila za pravno pomoč. Z uporabo spremenljivega dopisa bosta organ prosilec in zaproseni organ lahko neposredno komunicirala o vsebini in/ali ugoditvi zaprosila za pravno pomoč. (Glej Prilogo III.)

16. Zahteve so lahko poslone po pošti, kurirski službi, telefaksu (v vseh državah članicah) ali po elektronski pošti (ne v vseh državah članicah). Nekaj podrobnih informacij o pravilih, ki so v veljavi v državah članicah, je na voljo na spletnih straneh evropskih pravosodnih mrež.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

PRAKTIČNI VIKIDI VIDEOKONFERENC

2.2. Zahteva

17. Zahteva za uporabo videokonference v okviru zagotavljanja medsebojne pravne pomoči ali pridobivanja dokazov se razlikuje glede na to, ali gre za civilne ali kazenske zadeve; podrobnosti v zvezi s tem so navedene v Prilogi III.

Na voljo so obrazci za kazenske zadeve kot obrazci za civilne zadeve, ki jih sodišče, ki je podalo zahtevo, pošlje zaprosenemu sodišču v drugi državi članici (pri kazenskih zadevah uporaba obrazcev ni obvezna). Obrazci vsebujejo kontaktne informacije o udeleženi strankah in zastopnikih ter podrobne informacije o sodišču. V nekaterih primerih so lahko navedene tudi informacije o plačilu za uporabo opreme in jeziku, ki bo govorjen med videokonferenco.

18. Glede civilnih zadev sta v uredbi o pridobivanju dokazov iz leta 2001 predvideni dve možnosti za uporabo videokonferenc pri čezmejnem pridobivanju dokazov:

v skladu s členi 10 do 12 lahko sodišče, ki je zaprosilo, zaproseno sodišče v drugi državi članici zaprosi, da mu omogoči ali da omogoči strankam, da so navzoče ali da sodelujejo po videokonferenci pri pridobivanju dokazov na zaprosenem sodišču. Takšna prošnja je lahko zavrnjena le, če je v nasprotju s pravom države članice zaprosenega sodišča, ali ob večjih praktičnih težavah. V takšnih primerih so v členu 13 določeni prisilni ukrepi za izvršitev zaprosila. V skladu s členom 14 pa se lahko priča sklicuje na to, da ima pravico odkloniti pričanje po pravu države članice sodišča, ki je zaprosilo, ali zaprosenega sodišča.

V skladu s členom 17 sodišče, ki je zaprosilo, po privolitvi osrednjega organa ali pristojnega urada druge države članice samo izvede pridobivanje dokazov neposredno v tej drugi državi članici. V skladu s členom 17(4) mora osrednji organ ali pristojni urad spodbujati uporabo videokonferenc za ta namen. V členu 17(2) je določeno, da se neposredno pridobivanje dokazov lahko opravi le, če je lahko izvršeno prostovoljno.

Navedeni možnosti se razlikujeta glede uporabe prisilnih ukrepov, glede sodišča, zadoženega za pridobivanje dokazov, in veljavnega prava.

19. Sodišče, ki je podalo zahtevo, pošlje zaprosenemu sodišču zahtevo za uporabo videokonference in zahtevane informacije skupaj z obrazcem za zahtevo A ali I iz uredbe o pridobivanju dokazov iz leta 2001.

Tudi za odgovor na zahtevo se uporabi standardni obrazec. Če je zahteva za sodelovanje prek videokonference, naslovljena sodišču v drugi državi članici, zavrnjena, sodišče uporabi obrazec E. Pri neposrednem pridobivanju dokazov mora osrednje telo ali pristojni organ v tridesetih dneh (z obrazcem J) sodišče, ki je podalo zahtevo, obvestiti, ali je zahteva sprejeta ali ne. Če je zahteva sprejeta, lahko sodišče, ki je podalo zahtevo, pridobi dokaze v času, ki ga samo določi.

20. V kazenskih zadevah se mora zaprosena država članica strinjati z zaslišanjem prek videokonference, če uporaba videokonference ni v nasprotju s temeljnimi načeli njenega prava in če ima tehnična sredstva za izvedbo zaslišanja.

Pri izvrševanju zahteve za medsebojno pravno pomoč se lahko odredijo prisilni ukrepi (npr. sodni poziv, vključno s kaznijo, če se oseba ne zglesi), če je prekršek iz zahteve kazniv tudi v zaproseni državi.

21. Če videokonferenčne opreme, ki bo uporabljena, ne zagotovi sodišče, ki je podalo zahtevo, je za vse stroške prenosa, tudi stroške najema opreme in tehničnega osebja, najprej odgovoren organ, ki je podal zahtevo, ki mora te stroške tudi kriti.

V skladu z uredbo o pridobivanju dokazov iz leta 2001 velja splošno načelo, da izvršitev zaprosila za posredno pridobivanje dokazov ne more povzročiti zahteve po povračilu dajatev ali stroškov. Na zahtevo zaprosenega sodišča pa bi moralo sodišče, ki je podalo zahtevo, zagotoviti povračilo stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe videokonference.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

PRAKTIČNI VIKIDI VIDEOKONFERENC

2.3. Potrebne priprave

22. Ko je zahteva sprejeta, se lahko začne praktična priprava.

23. Če je v čezmejnih civilnih in gospodarskih zadevah zahteva vložena na sodišču v drugi državi članici, zaproseno sodišče obvesti sodišče, ki je podalo zahtevo, in/ali stranke o datumu, uri in pogojih za sodelovanje. Razmisliti bi bilo treba o tem, da se s sodiščem, ki je podalo zahtevo, predhodno določi datum in ura zaslišanja. Zaprošeno sodišče pozove pričo na sodišče in sprejme potrebne prisilne ukrepe, če se to zahteva. Zahtevo je treba izvršiti v roku devetdeset dni od prejema.

24. Pri neposrednem pridobivanju dokazov je za organizacijo zaslišanja in obveščanje priče o datumu, uri in kraju zaslišanja ter o dejstvu, da je pričanje prostovoljno, zadolženo samo sodišče, ki je podalo zahtevo.

Osrednji organ ali pristojni urad zaprosene države članice bi moral pomagati sodišču, ki je podalo zahtevo, saj je njegova dolžnost, da spodbuja videokonferenco. Sodišče, ki je podalo zahtevo, mora izpolnjevati pogoje, ki jih določi osrednji organ ali pristojni urad; ta lahko določi tudi sodišče iz svoje države članice, ki mora zagotoviti izpolnjevanje teh pogojev.

25. V kazenskih zadevah pravosodni organ zaprosene države članice v skladu z zakonodajo svoje države članice vroči sodni poziv osebi, ki mora pričati. Način, kako se od osebe zahteva, da priča pred sodiščem, ureja nacionalna zakonodaja.

26. Poleg tega morata sodišče, ki je podalo zahtevo, in objekt, v katerem bo videokonferenca v zaproseni državi članici (ki je lahko tudi sodišče) rezervirati sodne dvorane ali sobe za zaslišanje. Če bo pri neposrednem pridobivanju dokazov v civilnih zadevah na zaslišanju uporabljena možnost tolmačenja, naveže sodišče, ki je podalo zahtevo, stik s tolmači in se z njimi dogovori (glede nagrade, morebitnega potovanja in drugih stroškov).

27. Uporabnost videokonferenčne opreme ima ključno vlogo pri praktični pripravi.

Stiki med tehniki na posameznih sodiščih, v zaporih ali na drugih lokacijah za videokonferenco morajo biti vedno vzpostavljeni dovolj zgodaj pred videokonferenco, da se zagotovi, da videokonferenčna oprema deluje pravilno (kamere, mikrofoni, zasloni, povezave ISDN itd.).

Priporočljivo je, da se oprema in povezave preizkusijo vsaj en dan pred dejansko videokonferenco. Poleg tega se lahko izkaže za koristno, če se številke telefonskih priključkov ISDN in številke faksa pošljejo tehničnemu osebju in sodnim uradnikom na posameznih sodiščih.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

PRAKTIČNI VIKIDI VIDEOKONFERENC

2.4. Tolmačenje

28. Lahko se zgodi, da je pri čezmejni videokonferenci tolmač potreben bodisi na sodišču, ki je podalo zahtevo, bodisi na zaprosenem sodišču. **Tolmač lahko dela z oddaljene lokacije, medtem ko so glavne stranke na isti lokaciji, na primer v sodni dvorani (tolmačenje na daljavo); če stranka, ki se nahaja na oddaljeni lokaciji (na primer toženec ali priča), zahteva tolmača, pa se tolmač lahko nahaja na isti lokaciji kot ta stranka ali pa na glavni lokaciji postopka (tolmačenje prek videokonference).**

28 a. Tolmačenje med videokonferenco je (...) izziv za udeležence zaslišanja in za samega tolmača. Lahko da priča ni navajena delati s tolmačem, občutek oddaljenosti pa lahko povzroči težave pri tolmačenju. Tolmačem pomaga, če sodnik določi, po katerem vrstnem redu bodo govorile udeležene stranke.

29. Pridobivanje dokazov navadno poteka s konsekvativnim tolmačenjem. Pri konsekvativnem tolmačenju ima sodnik osrednjo vlogo pri usmerjanju tolmačenja in dajanju navodil priči ali tolmaču med zaslišanjem. **Zaradi zapletenosti uporabe videokonferenc in tolmačenja v sodnem okolju se priporoča uporaba konsekvativnega tolmačenja v primeru, ko se tolmač ne nahaja na isti lokaciji kot osebe, ki zahtevajo tolmačenje, saj to omogoča lažje pojasnjevanje in posredovanje, ki sta lahko potrebna za zagotovitev natančnosti tolmačenja.**

29 a. Simultano tolmačenje je bolj zahtevno, saj je zanj potrebna posebna kabina za tolmača, sporočilo pa mora biti poslušalcem preneseno s pomočjo posebne namenske opreme (prenosnik, sprejemnik in slušalke). **Kadar se med obravnavo ali sojenjem predložijo pisni dokumenti, se pogosto pojavi potreba po uporabi ustnega, t. i. "prima vista" prevoda pisnega besedila. Če ob predložitvi dokumenta tolmača ni v sodni dvorani, je treba pri videokonferenci uporabiti snemalnike dokumentov.**

30. Če so tolmači na tretji lokaciji, izven sodne dvorane, je treba biti pozoren na pripravo in predhodno obveščanje glede tehnične opreme na tej tretji lokaciji ter na preverjanje zvez med lokacijami pred dejanskim zaslišanjem. Nadalje je treba paziti na akustiko in kakovost zvoka na oddaljeni lokaciji, kjer se nahaja tolmač.

30 a. Druga dva vidika, ki ju je treba upoštevati, sta prostorska ureditev dvoran, v katerih bodo potekale videokonference in tolmačenje, ter postavitve tolmača in drugih udeležencev. Vizualna in neverbalna komunikacija sta ključna dejavnika, ki tolmaču pomagata razumeti, kaj je bilo rečeno, ter dojeti pomenske odtenke in odpraviti morebitne nejasnosti. Zato bi bilo treba tolmaču omogočiti, da vidi obraze, izraze na njih ter po možnosti premikanje ustnic udeležencev na oddaljeni lokaciji. To posledično vpliva na postavitev udeležencev pred kamerami, ki tolmaču posredujejo sliko. Tolmač bi moral udeležence na oddaljeni lokaciji videti od spredaj, obenem pa ne bi smel biti v središču pozornosti samo zato, ker se pojavi na zaslonu. Drugače rečeno, postavitev ne bi smela biti taka, da bi se morale glavne stranke obračati druga od druge, da bi lahko videle tolmača.

30 b. Pozornost bi bilo treba nameniti tudi zanesljivosti in varnosti prenosa, ki ga je treba zagotoviti.

31. Če se pri videokonferenci uporabijo tolmaške storitve, je treba biti pozoren na naslednje vidike:

zagotovitev visokokakovostne komunikacije in tolmačenja;

tehnične vidike med tolmačenjem, kot je upravljanje opreme (na primer vodenje kamere pri tolmačenju video prenosa); **to bi utegnilo biti še posebno pomembno pri tolmačenju na daljavo, pri katerem je treba zagotoviti videnje in sliko z oddaljene lokacije;**

bistvenega pomena je vodenje komunikacije: treba bi bilo poskrbeti za možnosti posredovanja tolmača (pred in med tolmačenjem z vprašanji za pojasnitev vsebine);

ključna je kakovost zvoka, pa tudi vpliv zamika prenosa podatkov (približno 0,5 sekunde) na interakcijo med tolmačenjem.

32. Kar zadeva kakovost tolmačenja, so kvalifikacije, potrebne za sodne tolmače, v posameznih državah članicah različne. To je treba upoštevati pri zahtevah za uporabo videokonference v okviru zagotavljanja medsebojne pravne pomoči ali pridobivanja dokazov.

32 a. Za reševanje težav pri videokonferencah, povezanih s tolmačenjem, in odpravljanje negativnih predstav, ki bi jih lahko imeli uporabniki, bi se za koristna lahko izkazala naslednja priporočila o izvajanju in uporabi tolmačenja prek videokonferenc:

A. Načrtovanje, dobava in namestitve opreme za videokonference v sodnih dvorinah

Treba je opredeliti potrebe:

treba je opisati posebnosti okolja oziroma okoliščine, na primer, kdo bo govoril s kom, kdo mora videti koga ipd.

V načrtovanje je treba vključiti strokovno znanje:

zelo je pomembno, da se v načrtovanje vključijo strokovnjaki za tolmačenje/jezik, pravni in tehnični strokovnjaki, da bi izdelali posebnosti ureditve okolja.

Treba je uporabiti visokokakovostno tehnologijo:

vsem udeležencem je treba zagotoviti zvok in sliko visoke kakovosti, pa tudi dodatno opremo za tolmača, če je potrebna; treba je uporabiti poseben snemalnik za dokumente (pri predložitvi dokumentov, slik in drugega gradiva, ki lahko olajša tolmačenje). Opozoriti je treba, da ima v primerjavi s konsektivnim tolmačenjem simultano tolmačenje posebne zahteve za (boljšo) kakovost zvoka in slike ter sinhronizacijo ustnic.

Treba je izvesti fazo "preskusov in napak":

v zvezi z uporabo in uvedbo opreme za videokonference, zlasti pred nakupi v velikih količinah. Treba je odkriti kritične momente v komunikacijskem procesu in opraviti potrebne prilagoditve.

Omogočiti je treba postopno uvedbo nove tehnologije:

treba je začeti s primeri, ki nimajo posebnih posledic, da bi ocenili učinek tehnologije v posamezni fazi in posledice za naslednjo fazo.

Treba je poskrbeti za ustrezno delovno okolje tolmačev:

na primer, ergonomsko in mirno delovno okolje, tolmaču pa omogočiti, da ima nadzor nad opremo.

B. Pospeševanje nemotene uporabe tolmačenja na daljavo prek videokonferenc v sodnih dvorinah

K sodelovanju je treba pritegniti kvalificirane udeležence in tolmače:

sodelovati je treba z ustrezno izobraženimi tolmači in pravosodnimi delavci, ki imajo izkušnje s sodelovanjem s tolmači, da bi zagotovili zadostno kakovost za jamčenje poštenosti postopka.

Tolmačem in pravosodnim delavcem je treba ponuditi usposabljanje:

pred uvedbo tehnologije je treba poskrbeti za uvaljalno usposabljanje v zgodnji fazi. Po tem je treba zagotoviti neprestano strokovno izpopolnjevanje (vključno z ozaveščanjem o širšem okviru, usvajanjem tehnologije, komunikacijskimi situacijami in podpornimi tehnikami, kot je obvladovanje stresa).

Treba se je dogovoriti o postopkih ocenjevanja tveganja:

treba je uporabiti postopke za odločanje o tem, ali je ustrezno uporabiti video povezavo skupaj s tolmačenjem, pri čemer se je treba posvetovati z izkušenimi tolmači.

Treba je pripraviti smernice/protokole:

v njih je treba navesti, kdo je odgovoren na primer za rezervacijo, časovno načrtovanje, preskušanje, vzpostavitev in nadzor nad povezavo; opisati je treba postopek pred in med videokonferenco in po njej (obveščanje tolmača, začetek videokonference, uvodni govori, pravila med videokonferenco, obveščanje po videokonferenci) za vse udeležence.

Treba je določiti postopanje pri motnjah in okvarah:

treba je pripraviti protokol za komunikacijske ali tehnološke okvare, saj naj se tolmač ne bi ukvarjal z njihovim odpravljanjem.

Kodeks dobrih praks:

sodne službe, pravosodni delavci in združenja tolmačev bi morali še naprej sodelovati pri izboljšavah skupnih kodeksov dobrih praks za videokonference in tolmačenje na daljavo.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

PRAKTIČNI VIKIDI VIDEOKONFERENC

2.5 Zaslišanje

33. V večini držav je sodnik navzoč na kraju organa prosilca pred vzpostavitvijo video povezave in običajno kraja ne zapusti, dokler video povezava ni prekinjena. Sodniki imajo ključno vlogo pri vodenju zaslišanja.

34. V kazenskih zadevah vodi zaslišanje neposredno pravosodni organ države članice prosilke ali pa poteka pod njegovim vodstvom v skladu z nacionalno zakonodajo te države članice (konvencija MPP 2000).

35. V zvezi s civilnimi zadevami je v členu 12 uredbe o pridobivanju dokazov iz leta 2001 določeno, da imajo predstavniki sodišča, ki je zaprosilo, vključno s člani sodnega osebja, pravico biti navzoči pri pridobivanju dokazov na zaprosenem sodišču, če je to v skladu s pravom države članice prosilke.

V skladu s členom 17 te uredbe (zahteve za neposredno pridobivanje dokazov) mora neposredno pridobivanje dokazov izvršiti sodnik ali morebiti druga oseba, določena v skladu s pravom države članice prosilke.

36. Pri civilnih ali kazenskih zadevah bo z opremo navadno manipuliral sodnik ali sodni uradnik. Zaslišanje priče na oddaljeni lokaciji bi moralo biti čim bolj podobno zaslišanju priče v sodni dvorani.

37. Zadevnim osebam bi moralo biti omogočeno, da se med seboj posvetujejo, ne da bi jih slišale tretje strani. Stranka se včasih morda želi posvetovati s svojim odvetnikom (s pomočjo tolmača ali brez njega), ne da bi to slišal sodnik ali druga stranka. Zato je treba omogočiti medsebojno posvetovanje, ki ga tretje strani ne slišijo. Navadno se mikrofoni lahko izklopijo v sobah za zaslišanje, medtem ko jih v sodnih dvorinah lahko izklopi samo sodni uradnik ali sodnik.

38. Če stranka in njen odvetnik nista navzoča na isti lokaciji, bi morala imeti možnost, da se pogovorita zasebno, npr. po zaščiteni telefonski liniji, mobilnem telefonu ali po možnosti z uporabo ločene videokonferenčne opreme. Priporoča se, da je kakršna koli oprema nameščena tako, da je jasno ločena od drugih strank v sodnem postopku.

39. Vnaprej bi bilo treba predpisati postopek, ki določa, kako lahko stranke druga drugi segajo v besedo in ugovarjajo nekemu vprašanju. V nekaterih primerih bi morebiti lahko razmislili o tem, da se strankam pokaže pregledna slika, na kateri bodo prikazani vsi strokovni udeleženci, saj bi to utegnilo pomagati pri soočanju z nepredvidljivimi prekinitevami.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

PRAKTIČNI VIKIDI VIDEOKONFERENC

2.6. Zapisnik zaslišanja

40. V čezmejnih kazenskih postopkih mora pravosodni organ zaprosene države članice po končanem zaslišanju sestaviti zapisnik zaslišanja prek videokonference. V zapisniku so navedeni datum in kraj zaslišanja, identiteta zaslišane osebe, identiteta in funkcija vseh ostalih oseb, udeleženih pri zaslišanju, morebitne dane prislege in tehnični pogoji, pod katerimi je potekalo zaslišanje. Pristojni organ zaprosene države članice pošlje dokument pristojnemu organu države članice prosilke.

41. Na podoben način zaproseno sodišče v čezmejnih civilnih in gospodarskih zadevah glede zaprosil, podanih na podlagi členov 10 do 12 uredbe o pridobivanju dokazov (tj. posredna zaprosila), pošlje sodišču, ki je zaprosilo, listine, ki dokazujejo izvršitev zaprosila, in, kadar je to primerno, vrne listine, prejete od sodišča, ki je zaprosilo. Tem listinam je treba dodati potrditev izvršitve, pri čemer se uporabi obrazec H iz priloge k uredbi o pridobivanju dokazov iz leta 2001.

42. Pri neposrednem pridobivanju dokazov v civilnih in gospodarskih zadevah, če opreme, ki bo uporabljena, ne zagotovi sodišče, ki je podalo zahtevo, vse stroške prenosa, tudi stroške najema opreme in tehničnega osebja, krije organ prosilec. Velja splošno načelo, da izvršitev zaprosila za posredno pridobivanje dokazov ne more povzročiti zahteve po povračilu dajatev ali stroškov. Na zahtevo zaprosenega sodišča pa bi moralo sodišče, ki je podalo zahtevo, zagotoviti povračilo stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe videokonference.

43. V kazenski zadevi, za katere se uporablja konvencija MPP 2000, stroške vzpostavitve video povezave, stroške delovanja video povezave v zaproseni državi članici, plačilo tolmačev, ki jih je ta dala na voljo, in nadomestila za priče in izvedence ter njihove potne stroške v zaproseni državi članici, zaproseni državi članici povrne država članica prosilka, če se prva ne odpove povračilu vseh ali dela teh stroškov.

44. Na podoben način sodišče, ki je zaprosilo, v civilnih in gospodarskih zadevah na zahtevo zaprosenega sodišča nemudoma zagotovi povračilo nagrad, izplačanih izvedencem in tolmačem, kot tudi stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe videokonference (velja člen 18 uredbe o pridobivanju dokazov iz leta 2001).

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

TEHNIČNI VIDIKI

3.1. Pojasnitev tehničnih vidikov

45. V tej točki priročnika so obravnavani tehnični vidiki uporabe videokonferenc in videokonferenčne opreme. To vključuje namestitve kamer, osvetlitev, zaslone in mikrofone. Izbira in namestitve opreme naj bi čim bolj pripomogli k izvedbi različnih korakov v postopku sodnega zaslišanja. Podrobni tehnični standardi za uporabo videokonferenc so navedeni v Prilogi II.

Načelo pristnosti

46. Zaslišanje v videokonferenci naj bi bilo čim bolj podobno običajni praksi sodišč pri pridobivanju dokazov med javno obravnavo. Da bi bile koristi kar največje, je treba upoštevati več razlik. Nekatere stvari, ki so med dokazovanjem na običajen način razumljive same po sebi, dobijo pri dokazovanju med videokonferenco drugačno razsežnost: na primer zagotavljanje, da priča razume, kako videokonferenca poteka v praksi, kdo so stranke v videokonferenci in kakšna je njihova vloga.

V nadaljevanju so v obliki kontrolnega seznama predlagani praktični vidiki za spodbujanje najboljših praks pri uporabi videokonferenc:

pri zaslišanju priče iz tujine prek videokonference je treba upoštevati časovne razlike; pri tem morajo biti zagotovljene primerne razmere za pričo, stranke, njihove zastopnike in sodišče.

V sodni dvorani bi morali videokonferenčno orodje v največji možni meri namestiti in uporabljati tako, da bi pripomogli k ustvarjanju občutka uporabnikov, da sodelujejo pri običajni sodni obravnavi.

Pri izvedbi videokonference se je treba zavedati, da je celo pri najboljših sistemih, ki so trenutno na voljo, med sprejemom slike in spremljajočega zvoka manjši zamik. Če to ne bo ustrezno upoštevano, se bo govorilo "čez" pričo, katere glas bo morda še vedno slišen za delček sekunde, potem ko bo na zaslonu videti, da je že prenehala govoriti.

Sedanja tehnologija omogoča dobro kakovost slike, ki je pa še vedno slabša od televizijske. Kakovost slike je boljša, če se osebe, prikazane na zaslonih videokonferenčnih sistemov, čim manj premikajo.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

TEHNIČNI VIDIKI

3.2. Splošni dogovori in načela o kakovosti

47. Videokonferenčni sistem bi moral biti nameščen tako, da je zadevnim osebam zagotovljena natančna vizualna predstavitev dogajanja na tuji lokaciji (organa prosilca ali zaprosenega organa).

V zvezi s kakovostjo audiovizualne povezave bi bilo treba zadostno upoštevati interese zadevnih oseb. Zato bi moral biti videokonferenčni sistem zelo kakovosten, saj bo zaslišanje, opravljeno prek videokonference, le tako predstavljalo sprejemljivo alternativo zaslišanju v neposredni prisotnosti.

Natančneje to pomeni, da je treba zvok in sliko natančno uskladiti in prikazati brez opaznega zamika. Nadalje bi morali biti jasno vidni tudi zunanji videz, izraz na obrazu in gibanje zadevnih oseb

Videokonferenčna oprema

48. Zaradi poenostavitve uporabe videokonferenčne opreme bi morali biti vsi njeni deli čim bolj standardizirani na podlagi istovrstne opreme in istovrstne konfiguracije.

Videokonferenčna oprema bi morala biti vključena v ustaljene delovne postopke in infrastrukturo sodne dvorane, če je to možno.

V sodni dvorani bi morali videokonferenčno orodje v največji možni meri namestiti in uporabljati tako, da bi pripomogli k ustvarjanju vzdušja pri običajni sodni obravnavi. V spodnjih točkah so obravnavani različni vidiki slike, osvetlitve, zvoka ter namestitve in uporabe opreme (kamer, mikrofonov in zaslonov).

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

TEHNIČNI VIDIKI

3.2.1. Videokonferenčna oprema - Slika

49. Pričakuje se, da bo zaslon pri čezmejnih videokonferencah mogoče uporabiti za tri različne vizualne prikaze:

fokusni pogled: za prikaz slike udeležencev v drugem prostoru;

široki plan: za pregled nad stanjem v drugem prostoru;

informacijski pogled: za prikaz dokumentov in drugih informacij - (sem spadajo tudi vsi zasloni na "delovnih mestih" udeležencev).

50. Zaradi zagotovitve objektivnosti bi morali biti vsi udeleženci v čim večji meri enako prikazani na zaslonu. Jakost osvetlitve, ločljivost in hitrost osveževanja bi morali biti usklajeni za vse udeležence. Osvetlitev bi morala v čim večji meri omogočiti, da je izraz na obrazu vedno jasno razpoznaven, da ni senc okrog oči in da na zaslonih ni odsevov. Čim bolj verodostojno bi bilo treba prikazati stik z očmi.

Razporeditev opreme

51. Oprema bi morala biti razporejena tako, da se lahko zadeve v zadevni sobi obravnavajo tudi, ko ni videokonference. Moralo bi biti možno, da se kamere, zasloni, žarometi in udeleženci razporedijo tako, da je tako pripravljen prostor primeren za zaslisanje ter za odgovor na tožbo prek videa tako v civilnih kot kazenskih postopkih. Pri namestitvi kamer bi bilo treba poskrbeti, da udeleženci po možnosti niso snemani od spodaj ali zgoraj, saj to lahko daje izkrivljeno podobo in vpliva na to, kako je udeleženec zaznavan.

Zasloni

52. Kot in oddaljenost zaslona bi morala biti takšna, da lahko vsi udeleženci isti zaslon uporabljajo na enak način. Zaslona bi moral biti tako velik, da so lahko zadevne osebe glede na zorni kot po možnosti prikazane v enakem merilu, kot bi bilo vidno na običajni obravnavi. Omogočeno naj bi bilo doseganje vsaj ločljivosti standarda WXGA. Lahko se zahteva vsaj 30 osvežitev slike na sekundo. Izrazi na obrazu bi morali biti jasno razpoznavni, gledanje pa udobno.

Kamere

53. Kamere bi morale biti po možnosti pritrjene in bi morale imeti več vnaprejšnjih nastavitvev za kroženje, nagibanje ter približevanje in oddaljevanje, od katerih mora biti ena vnaprej določena kot prednostna. To upravljavcu opreme omogoča, da hitro spremeni zorni kot brez vsakršne motnje za sodni postopek. Zorni kot fokusnih kamer bi moral biti dovolj širok, da bodo obraz, ramena in zgornji del telesa udeleženca jasno vidni. Vsi udeleženci bi morali imeti možnost, da se premikajo in obrnejo proti drugim osebam v prostoru, velikem 80 x 80 cm, in pri tem ne izginejo iz vidnega polja.

54. Navadno sta dve kameri v sodni dvorani dovolj: sledilna kamera, usmerjena na preiskovalnega sodnika, javnega tožilca ali odvetnika, pričo ali osumljenca, odvisno od tega, kdo govori (fiksne točke), ter kamera, ki po potrebi zagotavlja pregled nad sodno dvorano. V nekaterih okoliščinah se lahko pregledno sliko pred začetkom videokonferenčnega prenosa zagotovi tudi s kroženjem sledilne kamere.

55. Prenosna oprema ne more vključevati več kamer, torej bi bilo pri uporabi takšne opreme zagotavljanje širokih planov omejeno. V nekaterih primerih bi bilo treba uporabiti sobo za zaslisanje, za kar bi bila potrebna namestitvev kamer. Upoštevati je treba, da bo morala imeti priča možnost, da se v takšni sobi posvetuje s pravnim strokovnjakom izven vidnega polja kamere.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

TEHNIČNI VIDIKI

3.2.2. Videokonferenčna oprema - Zvok

Govor

56. Govor bo moral biti vedno razumljiv, med videokonferenco pa ne bi smela biti izgubljena nobena beseda.

Treba bo zagotoviti stalno kakovost zvoka brez vsakršne zunanje motnje. Preprečiti bi bilo treba nevarnost, da bi zaradi kompresije govora trpela njegova kakovost, kar pomeni, da je treba izpolniti določene zahteve glede sinhronizacije ustnic (zamik, krajši od 0,15 sekunde) ter odprave odmeva, hrupa v ozadju in povratnega zvoka.

Takšni pomisleki so še posebej pomembni v primerih, ko so pri videokonferenci udeleženi tolmači. Zaželeno je, da imata sodnik in sodni uradnik možnost uravnati glasnost na sami lokaciji in tako izravnati razlike v ravni govora.

Mikrofoni

57. Mikrofoni bi morali biti nameščeni tako, da je mogoče jasno razumeti vse govorce in da hrup v ozadju ne povzroča motenj.

Mikrofoni so lahko vgrajeni (v mize ali drugam), po možnosti naj bi bili zaščiteni pred prisluškovanjem, zaznali naj bi smer zvočnega valovanja in imeli gumb za utišanje.

Med zaslisanjem se lahko zgodi, da je treba osebu sodišča omogočiti izklop mikrofona (npr. če se stranka posvetuje s svojim odvetnikom).

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

TEHNIČNI VIDIKI

3.3. Upravljanje videokonferenčne opreme

Prenosna oprema

58. Prenosna oprema (zaslon + kamera + zvočnik + mikrofoni + dodatna oprema) bi morala biti uporabna v različnih kombinacijah ali v povezavi z nameščeno opremo.

Oprema bi morala biti enostavna za prevoz (torej ni nujno, da je na kolesih), enostavno prestavljiva med različnimi lokacijami in morala bi biti primerna za uporabo na več načinov. Zato je pričakovati, da bo za kakovost prenosne opreme veljalo več omejitev kot za nameščeno opremo (npr. za število udeležencev, ki so lahko istočasno jasno posneti).

59. Prenosna oprema je primerna za zaslisanje priči (npr. na zahtevo druge države), če se pokvari oprema, začasno nadomestitev nameščene opreme ali na posebnih krajih, kot so bolnišnice v zaporu.

Prenosna oprema pa je lahko občutljivejša in jo je težko uporabljati, saj bi bilo morda treba prilagoditi položaj kamere glede na nove lokacije, kar je zamudno (težko pa je uporabiti že predhodne nastavitve).

Upravljanje videokonferenčne opreme

60. Upravljanje videokonferenčnega sistema je najlažje z zaslonom na dotik. Koristno je, če je upravljanje kaj najbolj prijazno do uporabnika (torej čim enostavnejše) in zajema le omejeno število dejanj, denimo vklop in izklop, vzpostavljajo in prekinjajo povezave ter prijavljanje in odjavljanje.

61. Med uporabo avdiovizualne opreme ne bi smelo biti potrebno ukrepanje operaterja. Če se pojavijo težave, bi moral imeti operater možnost, da pokliče službo za pomoč uporabnikom. Sodnik se mora odločiti, ali naj se videokonferenca, ki je bila prekinjena na ta način, zaključi.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

TEHNIČNI VIDIKI

3.3.1. Posnetki in uporaba dokumentov

62. V večini primerov pri videokonferenci niso potrebni drugi posnetki, kot posnetki, ki bi bili običajno narejeni pri tovrstnih postopkih.

Kadar pa zahtevek za uporabo videokonference vsebuje tudi zahtevo, da se postopek v videokonferenci posname, mora organ prosilec, poskrbeti, da ima zaproseni organ po potrebi na voljo smemalno opremo in da lahko posname dokaze v pravilnem formatu.

Za video posnetke postopkov veljajo omejitve glede na to, katera država članica je udeležena.

63. Pričakuje se, da bodo stranke predvidevale, katere dokumente bo treba predložiti med postopkom, ter bodo udeležencem vnaprej zagotovile njihove kopije. Stranke bi si morale prizadevati, da bi o tem dosegle dogovor.

Ponavadi bo najbolj prikladno, če bodo kopije dokumentov zbrane vnaprej, nato pa naj bi jih organ prosilec poslal zaprosenemu organu.

Če je to tehnično izvedljivo, bi lahko dokumente predložili s pomočjo ločene dokumentacijske kamere, ki je del videokonferenčne opreme.

64. Dokumentacijska kamera v določenih primerih ne zadostuje za izmenjavo dokumentov. Te kamere denimo ni mogoče neposredno uporabiti, ko stranka in odvetnik predložene dokumente preučujeta zaupno. Zato je morda lažje dostopna kopija dokumenta, poslana po telefaksu.

65. Za izmenjavo dokumentov bi lahko namesto videokonference uporabili skupne zbirke dokumentov ali dokumentne strežnike.

Čeprav se ti vedno bolj uporabljajo za izmenjavo informacij, je treba v pravosodju še posebej paziti, da so te zbirke varne, pogodbenicam vedno na razpolago in dostopne samo pooblaščenim osebam, povezanim z zadevo. Tovrstne zbirke bi bile lahko dostopne prek računalnika tako pri organu proslcu kot pri zaprosenem organu.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

TEHNIČNI VIDIKI

3.3.2. Večtočkovne povezave in premostitev

66. V primeru čezmejne videokonference bi moralo biti mogoče, da se med seboj povežejo sistem organa proslca in sistemi zaprosenega organa. Običajno se pri čezmejni videokonferenci vzpostavi avdiovizualna povezava med dvema lokacijama (točka-točka), prostorom organa proslca in prostorom zaprosenega organa.

V nekaterih primerih pa bi bilo mogoče treba vzpostaviti povezavo med več kot dvema lokacijama hkrati (večtočkovno). To se zgodi v primeru, ko je denimo v sodni postopek s tretje lokacije vključen tolmač. Povezave je mogoče vzpostaviti prek vmesniškega mostu.

67. Povezave med dvema lokacijama in večtočkovne povezave bi morale biti v skladu z mednarodnimi standardi, ki veljajo za videokonference, in jih je določila Mednarodna zveza za telekomunikacije (ITU). Podroben seznam je naveden v prilogi II k temu priročniku.

Čezmejno povezavo videokonferenčnih sistemov bi bilo treba zaščititi tako, da tretje strani ne bodo mogle nezakonito prestrezati posnetega gradiva. Če se uporabi povezava IP-IP, se morajo o načinih šifriranja dogovoriti sodišča, ki sodelujejo v postopku.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

PRAVNI OKVIR V KAZENSKIH ZADEVAH

4.1. Pravni okvir v kazenskih zadevah

68. Pri kazenskih zadevah je pravni okvir za čezmejne sodne postopke določen s členom 10 Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah iz leta 2000. Veljajo naslednja pravila:

med zaslišanjem je, po potrebi ob pomoči tolmača, navzoč sodni organ zaprosene države članice, ki je obenem odgovoren za zagotavljanje identifikacije osebe, ki se zaslišuje, ter za spoštovanje temeljnih načel prava zaprosene države članice. Če sodni organ zaprosene države članice meni, da se med zaslišanjem kršijo temeljna načela prava zaprosene države članice, takoj sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi nadaljevanje zaslišanja v skladu z navedenimi načeli;

ukrepah za varstvo zaslišanca se po potrebi medsebojno sporazumeje pristojni organi države članice proslke in zaprosene države članice; zaslišanje vodi neposredno sodni organ države članice proslke ali pa poteka pod njegovim vodstvom v skladu z nacionalno zakonodajo te države članice; na zahtevo države članice proslke ali zaslišanca, zaprosena država članica zaslišancu po potrebi zagotovi pomoč tolmača;

zaslišanec lahko uveljavlja pravico do odklonitve pričanja, ki mu pripada po nacionalni zakonodaji zaprosene države članice ali države članice proslke.

69. V skladu s členom 10 Konvencije MPP 2000 lahko država članica zahteva, da se zaslišanje osebe, ki je na ozemlju druge države članice, opravi prek videokonference. To se lahko zahteva, če morajo to osebo kot pričo ali izvedenca zaslišati pravosodni organi države članice proslke in ni zaželeno ali možno, da bi ta oseba potovala v to državo, da bi bila pri zaslišanju osebno navzoča. "Ni zaželeno" denimo v primerih, ko je priča premlada, prestara ali slabega zdravja, in "ni mogoče" v primerih, ko je priča izpostavljen resni nevarnosti, če bi se pojavila v državi članici proslke.

70. Če zaslišanje prek videokonference ni v nasprotju s temeljnimi načeli njenega prava in če ima na voljo tehnična sredstva za izvedbo takega zaslišanja, mora zaprosena država privoliti v tako zaslišanje. V zvezi s tem referenca na "temeljna načela njenega prava" pomeni, da se zahteve ne sme zavrniti samo z utemeljitvijo, da zaslišanje priči in izvedencev prek videokonference ni predvideno v pravu zaprosene države članice ali da eden ali več podrobnih pogojev za zaslišanje prek videokonference v skladu z nacionalnim pravom niso izpolnjeni.

Če ustreza tehnična sredstva niso na voljo, lahko sredstva za zaslišanje prek videokonference, ob privolitvi zaprosene države članice, zagotovi država članica proslka.

71. V zahtevi za zaslišanje prek videokonference so navedeni ime organa proslca, (po potrebi) predmet zahteve in razlog zanj, osebni podatki in podatki o državljanstvu zadevne osebe in, če je potrebno, ime naslovnika in njegov naslov. V zahtevku bosta navedena tudi utemeljitev, zakaj priča ali izvedenec ne želi ali ne more biti osebno navzoč, in ime pravosodnega organa in oseb, ki bodo zaslišanje vodile. Ti podatki so navedeni v konvenciji MPP 2000. Pravosodni organ zaprosene države zadevni osebi vroči vabilo na zaslišanje skladno z obrazci, kakor jih predpisuje zakonodaja te države članice.

72. V skladu s členom 10(8) konvencije MPP 2000 mora imeti država članica, v kateri je oseba zaslišana, v primeru, ko oseba med zaslišanjem prek videokonference odkloni pričanje ali ne priča po resnici, možnost, da te osebe obravnava na enak način, kot če bi bile zaslišane v okviru svojega nacionalnega postopka.

To izhaja iz tega, da dolžnost pričanja pri zaslišanju prek videokonference na podlagi tega odstavka izhaja iz prava zaprosene države. S tem odstavkom naj bi se predvsem zagotovilo, da bi priča, ki ne bi izpolnila svoje dolžnosti, utrpela enake posledice kot v nacionalnem postopku brez uporabe videokonference.

73. V skladu s členom 10(9) se lahko videokonference uporabi tudi za zaslišanje obtožencev. Vsaka država članica se lahko sama odloči, ali bo odobrila izvršitev zahtev za tovrstno zaslišanje. Država članica lahko da splošno izjavo, da tega ne bo storila. Zaslišanje mora vsekakor potekati samo ob privolitvi obtoženca.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

PRAVNI OKVIR V CIVILNIH IN GOSPODARSKIH ZADEVAH

4.2. Pravni okvir v civilnih in gospodarskih zadevah

74. Ustrezni pravni okvir za pridobivanje dokazov prek videokonference v civilnih in gospodarskih zadevah je Uredba Sveta (ES) št. 1206/2001 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah. Videokonference pri čezmejnem pridobivanju dokazov se lahko v skladu s to uredbo uporabljajo v dveh primerih: pri pridobivanju dokazov na zaprosenem sodišču v skladu s členi 10–12 in pri neposrednem pridobivanju dokazov v skladu s členom 17.

75. V skladu s členi 10, 11 in 12 so lahko stranke in njihovi zastopniki navzoči pri pridobivanju dokazov na zaprosenem sodišču, če to določa pravo države članice sodišča, ki je zaprosilo. Zaprošeno sodišče v skladu s členom 10 določi pogoje za sodelovanje strank in njihovih zastopnikov. Zaprošeno sodišče jih obvesti o datumu in kraju postopka. V skladu s členom 11 lahko to sodišče stranke in njihove zastopnike povabi, da so navzoči pri pridobivanju dokazov ali pri tem sodelujejo, če je to v skladu s pravom države članice. Predstavniki sodišča, ki je zaprosilo, imajo pravico biti navzoči pri pridobivanju dokazov na zaprosenem sodišču, če je to v skladu s pravom države članice sodišča, ki je zaprosilo. Če je sodelovanje predstavnikov sodišča, ki je zaprosilo, zaželeno pri pridobivanju dokazov, zaprošeno sodišče v skladu s členom 10 določi pogoje za sodelovanje.

76. Da bi poenostavili pogoje za navzočnost ali sodelovanje strank ali sodišča, ki je zaprosilo, lahko sodišče, ki je zaprosilo, zaprosi zaprošeno sodišče, da pri pridobivanju dokazov uporabi sredstva komunikacijske tehnologije, na primer videokonferenco. Zaprošeno sodišče mora izpolniti ta zahtevek, razen ko je to v nasprotju s pravom države članice zaprosenega sodišča, ali ob večjih praktičnih težavah. V primeru neskladnosti mora zaprošeno sodišče obvestiti sodišče, ki je zaprosilo.

Če do zgoraj omenjenih tehničnih pripomočkov ni dostopa, lahko sodišči te pripomočke pridobita z medsebojnim sporazumom.

77. Na željo sodišča, ki poda zahtevo, da se to uredi v okviru posebnega postopka, izpolni zaprošeno sodišče tovrstno zahtevo v skladu s pravom svoje države članice. To prevzame vodenje zaslišanja, ki načeloma poteka v njegovem uradnem jeziku. Zaprošeno sodišče mora pripraviti tudi zaslišanje in pozvati priče pred sodišče. Po potrebi se v skladu s pravom zaprosenega sodišča uporabijo prisilni ukrepi. Priča se lahko sklicuje na to, da ima pravico odkloniti pričanje po pravu države članice sodišča, ki je zaprosilo, ali zaprosenega sodišča.

78. Sodišče lahko v skladu s členom 17 zaprosi, da se neposredno pridobivanje dokazov izvede v drugi državi članici; poleg tega predloži zahtevo osrednjemu organu ali pristojnemu uradu v tej državi članici. Neposredno pridobivanje dokazov mora biti prostovoljno brez uporabe prisilnih ukrepov. Sodišče, ki je zaprosilo, mora osebe, ki jih je treba zaslišati, obvestiti, da bo neposredno pridobivanje dokazov prostovoljno.

Osrednji organ ali pristojni urad zaprosene države članice po prejemu zaprosila obvesti sodišče, ki je zaprosilo, če je zaprosilo odobreno, in če je treba, pod katerimi pogoji prava države članice sodišča, ki je zaprosilo, bo pridobivanje dokazov potekalo (pri pridobivanju dokazov lahko denimo sodeluje določeno sodišče zaprosene države članice). Sodišče, ki je zaprosilo, izvrši zaprosilo v skladu s pravom svoje države članice, pri čemer mora upoštevati pogoje, veljavne v skladu s pravom zaprosene države članice. Kot v členu 10 se tudi v členu 17 spodbuja uporabo videokonference. Osrednji organ ali pristojni urad lahko zavrne zaprosilo, če ta ne sodi v področje uporabe uredbe o pridobivanju dokazov iz leta 2001, če ne vsebuje vseh potrebnih podatkov ali če so pri neposrednem pridobivanju podatkov kršena temeljna pravna načela njegove države članice.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

TEHNIČNI STANDARDI

5. Priloga II – Tehnični standardi

79. Avdiovizualna komunikacijska konferenčna oprema mora izpolnjevati vsaj najnižje industrijske standarde, da bo lokalno in globalno povezljiva. V nadaljevanju so predstavljeni običajni industrijski standardi (večinoma jih je določila Mednarodna zveza za telekomunikacije (ITU)).

Video

80. Standarda H.320 in H.310 za video prek ISDN omrežja. Med temi standardi so smernice za stiskanje in prenos videa ter za kontrolne in avdio signale. Kadar je med konferenco uporabljen video sistem enega proizvajalca v povezavi z napravami druge znamke, skupni imenovalac obeh video sistemov avtomatično spet postane H.320. Standard H.310 velja za hitrejšo povezavo ISDN.

81. Standard H.323 za video prek interneta. Standard H.323 je temelj za prenos avdio in video zapisov ter podatkov v omrežjih z uporabo internetnega protokola. Multimedijski izdelki in aplikacije drugačnega porekla, ki izpolnjujejo standard H.323, so interoperabilni in tako uporabnikom pri sporazumevanju ni treba skrbeti za skladnost.

Podatkovna konferenca

82. Standard T.120 za podatkovne konference. Standard T.120 je protokol izmenjave podatkov za večtočkovno podatkovno komunikacijo v okviru multimedijskih konferenc. V videokonferenci so tako na voljo tudi table, prenos datotek, grafične predstavitve in skupno spremljanje aplikacije.

Slika in avdio

83. Standarda H.263 in H.264. Standard kakovosti slike CIF (Common Intermediate Format) s 30 osvežitvami na sekundo pri 336–384 kbps (kilobitih na sekundo) Standard 30 osvežitev na sekundo zagotavlja zelo dobro kakovost oddajanja. Standarda Mednarodne zveze za telekomunikacije, ki izpolnjujeta te zahteve, sta na primer H.263 in H.264.

84. H.239 – slika in sliki. Slika v sliki ali dvojna slika H.239 omogoča kodeku, da na monitorju prikaže vsaj dve sliki.

85. Standardi za kodiranje avdio signalov: G.711 (pulzno-kodna modulacija (PCM) frekvence glasu), G.277 (7 kilohérčno avdio kodiranje v kanalu s hitrostjo 64 kilobitov na sekundo); G.722.1 (kodiranje nizke kompleksnosti pri 24 in 32 kilobitih na sekundo za prostoročno upravljanje ob le majhnem zmanjšanju hitrosti osveževanja slike).

86. Mikrofoni za brezodmevni zvok s frekvenčno odzivnostjo med 100 in 7000 Hz, možnostjo utiňanja, stikalom za vklop in izklop ter dvosmerni prenos zvoka (full duplex).

87. Standard H.281 – protokol za oddaljeno upravljanje kamere med videokonferenco ob uporabi H.224. H.281 je standard za lokalno in oddaljeno upravljanje kamere za videokonference prek povezave ISDN (H.320), za kamere, ki jih je mogoče obračati in nagibati ter s katerimi je mogoče približevati /oddaljevati sliko, tako ročno kot z uporabo vnaprejšnjih nastavitvev.

Kanali, pasovna širina in premostitvev

88. Vsaj 6 kanalov za sobne videokonferenčne sisteme, ki uporabljajo ISDN, ali video sisteme, ki delujejo kot samostojna aplikacija na osebem računalniku, ali za večji sobni sistem pa bi moralo omogočiti uporabo vsaj treh linij ISDN, saj je to nujno, da se doseže 384 kbps pri 30 osvežitvah na sekundo. Na splošno je kakovost slike tem boljša, predvsem na večjih zaslonih, čim večja je pasovna širina stikalnega vezja in procesna moč kodeka.

89. Standardi za kodeke: H.261, H.263 in H.264. Glavna funkcija kodeka je stiskanje in dekompresiranje video in audio zapisov. Z uporabo naprave, splošno znane kot "distribucijski ojačevalec" lahko iz enega izhodnega sistema dobimo več identičnih izhodnih zapisov.

90. Standardi potrebne pasovne širine za medsebojno mrežno povezano skupino (Bandwidth on Demand Inter-Networking Group – BONDING) (samo ISDN in H.320) za inverzne multipleksorje Inverzni multipleksorji združujejo posamezne kanale širine 56K ali 64K in tako povečajo pasovno širino, kar izboljša tudi kakovost slike.

91. Standard H.243 – H.320/H.323 za premostitveno tehnologijo. Za večtočkovno premostitveno opremo velja standard H.243. Omogoča večtočkovno povezavo vseh udeležencev, saj videokonferenčnemu sistemu omogoča, da poveže več kot dva kraja.

92. Standard H.460 se uporablja za prenos videokonferenčnih signalov v skladu s standardom H.323 prek požarnega zidu in prevajanje mrežnega naslova (NAT). S standardoma H.460.18 in H.460.19 je zagotovljeno, da NAT in požarni zidovi ne blokirajo signalov in vsebin, ki so izmenjani z napravami H.323.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.

KLJUČNI KORAKI ZA UPORABO VIDEOKONFERENCE V ČEZMEJNIH POSTOPKIH

Korak	Videokonference – civilne in gospodarske zadeve	Videokonference – kazenske zadeve
1. Zahteva za pridobitev dokazov		
1.1. Akterji	Sodišče pošlje zahtevo Zahteve posreduje sodišče, pred katerim se je začel postopek (sodišče, ki je podalo zahtevo), neposredno sodišču druge države članice (zaprošeno sodišče). Sodišče, ki je podalo zahtevo, pošlje zahtevo za neposredno pridobitev dokazov (v skladu s členom 17) centralnemu organu ali pristojnemu uradu v zaproseni državi.	Sodišče, tožilec ali drug pristojni pravosodni organ pošlje zahtevo Zahteve pošlje sodišče ("sodišče, ki je podalo zahtevo") ali drug pristojni pravosodni organ (npr. javni tožilec ali centri za medsebojno pravno pomoč) neposredno pristojnemu organu zaprosene države.
1.2. Obrazec zahtevka	Standardni obrazci v skladu z uredbo o pridobivanju dokazov iz leta 2001 Zahtevo je treba poslati na standardnem obrazcu iz priloge k uredbi o pridobivanju dokazov iz leta 2001; vključuje podatke, kot so ime in naslov strank v postopku, vrsto in vsebino pravne zadeve, opis pridobivanja dokazov, ki se bo izvršilo, itd. Uporabijo se naslednji obrazci: obrazec A: zahteva za pridobivanje dokazov (v skladu s členi 10, 11 in 12); obrazec I: zahteva za neposredno pridobivanje dokazov (v skladu s členom 17).	Standardni obrazec (neobvezen): Zahteva za medsebojno pravno pomoč v kazenskih zadevah Zahteve za zaslišanje prek videokonference poleg podatkov o organu prosilcu vsebujejo predmet in utemeljitev, po možnosti identiteto in podatke o državljanstvu zadevnih oseb, ime pravosodnega organa in oseb, ki bodo zaslišanje vodile. V zahtevi bosta navedena tudi utemeljitev, zakaj osebna navzočnost priče ali izvedenca ni zaželena ali možna, in ime pravosodnega organa in oseb, ki bodo zaslišanje vodile.
1.3. Pošiljanje zahteve	Obrazci so na voljo na spletni strani evropskega pravosodnega atlasa (Evropske pravosodne mreže v civilnih in gospodarskih zadevah). https://e-justice.europa.eu/content_taking_of_evidence_forms-160-sl.do Zahteve so lahko poslane po pošti, kurirski službi, telefaksu (v vseh državah članicah) ali po elektronski pošti (le v 13 državah članicah).	
1.4. Odgovor na zahtevo	1. (Posredno) pridobivanje dokazov s strani zaprosenega sodišča: Potrdilo o prejemu: Za zahteve v skladu s členi 10, 11 in 12 (tj. v zvezi s posrednim pridobivanjem dokazov) velja, da zaproseno pristojno sodišče sodišču, ki je podalo zahtevo, v sedmih dneh od prejema zaprosila pošlje potrdilo o prejemu, pri čemer uporabi obrazec B iz priloge. Obrazec: Odgovori se na obrazcu F, ki je priložen uredbi št. 1206/2001. Ta vključuje podatke o datumu, uri in kraju pridobivanja dokazov in pogojih sodelovanja.	Sodišče, pristojno za obravnavo zahteve, bo potrdilo o prejemu poslalo, kakor hitro bo to mogoče. Vendar pa zaprosenemu sodišču v skladu s konvencijo MPP iz leta 2000 ni treba poslati potrdila o prejemu zahteve. Potrdilo o prejemu bo poslano organu države članice prosilke in bo vključevalo ime, naslov, telefonsko številko in številko telefaksa sodišča ter po potrebi ime sodnika, ki je pristojen za obravnavo zahteve. Zaprosena država članica izvrši zahtevo za pomoč čim prej, pri čemer kar najbolj upošteva

	Rok: Zaprošeno sodišče mora v tridesetih dneh obvestiti sodišče, ki je podalo zahtevo, če zahteve ne more sprejeti ali če so potrebni dodatni podatki. Obvestilo se pošlje na obrazcu C, ki je priložen uredbi o pridobivanju dokazov. Če je zahteva sprejeta, jo je treba izvršiti v devetdesetih dneh od prejema. Če je pride do zamude, bi se moral uporabiti obrazec G, da se obvesti sodišče, ki je podalo zahtevo. Če je zahteva zavrnjena (obrazec H), mora zaprošeno sodišče sodišče, ki je podalo zahtevo, o tem obvestiti v šestdesetih dneh od prejema zahteve. Zavrnitev uporabe videokonference: Zaprošeno sodišče izpolni tako zahtevo, razen ko je ta v nasprotju s pravom njegove države članice, ali ob večjih praktičnih težavah.	postopkovne roke in druge roke, ki jih navede država članica prosilka. Država članica prosilka pojasni razloge za navedeni rok. Zavrnitev uporabe videokonference: Zaprošena država članica privoli v zaslišanje prek videokonference, če uporaba te ni v nasprotju s temeljnimi načeli njenega prava in če ima na voljo tehnična sredstva za izvedbo takega zaslišanja.
	Zahteva za neposredno pridobivanje dokazov – člen 17: Osrednji organ ali pristojni urad v tridesetih dneh od prejema zahteve (z uporabo obrazca J) obvesti sodišče, ki je podalo zahtevo, ali se lahko zahteva odobri in pod katerimi pogoji se lahko dokazi pridobijo. Če se zahtevi ugotovi, lahko osrednji organ ali pristojni urad v svoji državi članici določi sodišče, ki bo sodelovalo pri pridobivanju dokazov, da se zagotovi pravilna uporaba tega člena in izpolnjevanje določenih pogojev.	
1.5. Dostop do videokonferenčne opreme	Če sodišče, ki je podalo zahtevo, ali zaprošeno sodišče nima dostopa do zgoraj omenjenih tehničnih pripomočkov, lahko sodišči te pripomočke pridobita z medsebojnim sporazumom.	Če zaprošena država članica nima dostopa do tehničnih sredstev za zaslišanje prek videokonference, ji sredstva, po medsebojnem sporazumu, lahko da na voljo država članica prosilka.
1.6. Praktični dogovori pred videokonferenco	1. (Posredno) pridobivanje dokazov s strani zaprošenega sodišča: Zaprošeno sodišče: sodišče, ki je podalo zahtevo, in/ali stranke se obvesti o datumu, uri in kraju pridobivanja dokazov in pogojih sodelovanja. – sodni poziv priče pred sodišče - Sodišče, ki je podalo zahtevo, in zaprošeno sodišče: – rezervacija sodne dvorane – aktiviranje videokonferenčne opreme (tudi testiranje povezav) – najem tolmačev in tehničnega osebja 2. Neposredno pridobivanje dokazov: Sodišče, ki je podalo zahtevo: – obvesti priče o datumu, uri in kraju pridobivanja dokazov Sodišče, ki je podalo zahtevo, ali uporabniki prostorov za izvedbo videokonference (s podporo osrednjega organa ali pristojnega urada): – rezervacija sodne dvorane ali prostorov za izvedbo videokonference – aktiviranje videokonferenčne opreme (tudi testiranje povezav) – najem tolmačev in tehničnega osebja	Sodišče ali drug pravosodni organ zaprošene države članice vroči sodni poziv osebi, ki mora pričati, v skladu z zakonodajo te države članice. Sodišče, ki je podalo zahtevo, in zaprošeno sodišče ali uporabniki prostorov za izvedbo videokonference: – rezervacija sodne dvorane ali prostorov za izvedbo videokonference – aktiviranje videokonferenčne opreme (tudi testiranje povezav) – najem tolmačev in tehničnega osebja
1.7. Jeziki in tolmačenje	1. (Posredno) pridobivanje dokazov s strani zaprošenega sodišča: jezik Uporablja se jezik zaprošenega sodišča. Tolmačenje Na željo sodišča, ki je podalo zahtevo, ali osebe, ki bo zaslišana, zaprošeno sodišče osebi, ki bo zaslišana, (po potrebi) zagotovi pomoč tolmača. 2. Neposredno pridobivanje dokazov: jezik Pod pogoji, ki jih določi osrednji organ ali pristojni organ, se uporabi jezik sodišča, ki je podalo zahtevo. Tolmačenje Sodišče, ki je podalo zahtevo, zaslišancu, po potrebi, zagotovi pomoč tolmača.	Jeziki Sodišče, ki je podalo zahtevo, obvesti zaprošeno sodišče v zahtevi o jeziku, ki se bo uporabil. Sodišče, ki je podalo zahtevo, in zaprošeno sodišče po potrebi lahko zahtevata, da postopek v celoti ali deloma poteka v tujem jeziku. Tolmačenje Na zahtevo države članice prosilke ali zaslišanca, zaprošena država članica zaslišancu, po potrebi, zagotovi pomoč tolmača.
2.1. Potek zaslišanja prek videokonference	Velja pravo zaprošene države Zaslišanje prek videokonference poteka v skladu s pravom zaprošene države. Sodišče, ki je podalo zahtevo, lahko zahteva	Velja pravo države, ki je podala zahtevo Zaslišanje prek videokonference poteka v skladu s pravom države, ki je podala zahtevo. Zaprošena država ravna v

	izvršitev zahteve v skladu s posebnim postopkom, ki ga določa pravo njegove države članice. Zaprošeno sodišče mora to zahtevo izpolniti, razen ko postopek ni v skladu s pravom njegove države članice, ali ob večjih praktičnih težavah. Pri neposrednem pridobivanju dokazov v skladu s členom 17 izvrši sodišče, ki je podalo zahtevo, zahtevo v skladu s svojim nacionalnim pravom.	skladu s formalnimi predpisi in postopki, ki jih država prosilka izrecno navede, če ti formalni predpisi in postopki niso v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli zaprosene države.
	Zavrnitev pričanja Oseba, ki jo je treba zaslišati, lahko zavrne pričanje, če je to v skladu z zakonodajo bodisi zaprosene države ali države, ki je podala zahtevo. Zahteve za neposredno pridobivanje dokazov v skladu s členom 17 se lahko izpolnijo le prostovoljno brez prisilnih ukrepov.	Zavrnitev pričanja Oseba, ki jo je treba zaslišati, lahko zavrne pričanje, če je to mogoče v skladu z zakonodajo bodisi zaprosene države ali države, ki je podala zahtevo. Navzočnost pravosodnega organa zaprosene države Med zaslišanjem je navzoč pravosodni organ zaprosene države članice (po potrebi ob pomoči tolmača), ki obenem identificira osebo, ki je zaslišana, ter zagotavlja spoštovanje temeljnih pravnih načel zaprosene države članice.
2.2. Kdo vodi zaslišanje prek videokonference?	1. (Posredno) pridobivanje dokazov s strani zaprosenega sodišča: zaprošeno sodišče (sodišče zaprosene države v skladu s členi 10, 11 in 12 uredbe o pridobivanju dokazov iz leta 2001) 2. Neposredno pridobivanje dokazov: sodišče, ki je podalo zahtevo (sodišče države, ki je podalo zahtevo, v skladu s členom 17 uredbe o pridobivanju dokazov iz leta 2001)	Sodišče ali javni tožilec države prosilke
2.3. Stroški videokonference	Sodišče, ki je podalo zahtevo, zagotovi povračilo honorarjev izvedencem in tolmačem in stroškov za pripravo videokonference. Izvršitev zaprosila za posredno pridobivanje dokazov ne bi smelo povzročiti zahteve po povračilu dajatev ali stroškov. Na zahtevo zaprosenega sodišča pa bi morale sodišče, ki je podalo zahtevo, zagotoviti povračilo stroškov, ki nastanejo zaradi uporabe videokonference.	Sodišče, ki je podalo zahtevo, zagotovi povračilo honorarjev izvedencem in tolmačem in stroškov za pripravo videokonference. Zaprošeno sodišče se lahko odpove povračilu vseh ali dela teh honorarjev in stroškov.
3. Ukrepi po videokonferenci	1. Pri posrednem pridobivanju dokazov (npr. v skladu s členi 10, 11 in 12 uredbe) zaprošeno sodišče sodišču, ki je podalo zahtevo, nemudoma pošlje listine, ki dokazujejo izvršitev zahteve, in kadar je to primerno, vrne listine, ki jih je prejelo od sodišča, ki je podalo zahtevo. Tem listinam je treba dodati potrditev izvršitve, pri čemer se uporabi obrazec H iz priloge k uredbi o pridobivanju dokazov iz leta 2001. 2. Neposredno pridobivanje dokazov: Če osrednji organ ne določi nobenih pogojev, ni treba po videokonferenci sprejeti nobenih ukrepov.	Pravosodni organ zaprosene države članice ob koncu zaslišanja sestavi zapisnik, v katerem se navedejo datum in kraj zaslišanja, identiteta zaslišane osebe, identiteta in funkcija vseh ostalih oseb, udeleženih pri zaslišanju v zaproseni državi članici, morebitne dane prislege in tehnični pogoji, v katerih je potekalo zaslišanje. Pristojni organ zaprosene države članice dokument pošlje pristojnemu organu države članice prosilke.

Zadnja posodobitev: 17/11/2021

Stran vzdržuje Evropska komisija. Informacije na teh straneh ne izražajo nujno uradnega stališča Evropske komisije. Komisija ne sprejema nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki, vsebovanimi ali navedenimi v tem dokumentu. Pravila glede avtorskih pravic spletnih strani EU so navedena v pravnem obvestilu.